

Czwartek, 14 marca 2013 r.

P7_TA(2013)0100

Sytuacja w Bangladeszu

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie sytuacji w Bangladeszu (2013/2561(RSP))

(2016/C 036/23)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Bangladeszu, w szczególności rezolucje z 17 stycznia 2013 r. ⁽¹⁾, 6 września 2007 r. ⁽²⁾ i z 10 lipca 2008 r. ⁽³⁾,
 - uwzględniając Umowę o współpracy między Wspólnotą Europejską a Ludową Republiką Bangladeszu w sprawie partnerstwa i rozwoju ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając akt o zbrodniach międzynarodowych (trybunałach) przyjęty przez parlament Bangladeszu w 1973 r., przewidujący zatrzymywanie, sądzenie i karanie osób za ludobójstwo, zbrodnie przeciw ludzkości, zbrodnie wojenne i inne przestępstwa uznane w prawie międzynarodowym,
 - uwzględniając oświadczenia wydane przez rzecznika wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton w dniu 22 stycznia 2013 r. dotyczące wyroku śmierci orzeczonego przez trybunał ds. zbrodni międzynarodowych w Bangladeszu oraz w dniu 2 marca 2013 r. w sprawie przemocy w Bangladeszu,
 - uwzględniając wspólne oświadczenie wydane w dniu 7 lutego 2013 r. przez specjalnego sprawozdawcę ONZ ds. pozaprawnych, doraźnych i arbitralnych egzekucji i specjalnego sprawozdawcę ONZ ds. niezależności sędziów i prawników,
 - uwzględniając zasady Karty ONZ, Powszechną deklarację praw człowieka, deklarację wiedeńską z 1993 r. i program działania Światowej Konferencji Praw Człowieka oraz deklarację kopenhaską z 1995 r. i program działania na rzecz rozwoju społecznego,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 i art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że UE i Bangladesz łączą dobre, długotrwałe stosunki, w tym stosunki w oparciu o umowę o współpracy w sprawie partnerstwa i rozwoju;
- B. mając na uwadze, że wypełniając główną obietnicę wyborczą rząd Ligi Awami pod przywództwem Sheik Hasiny powołał trybunał ds. zbrodni wojennych do rozpatrzenia masakr dokonanych podczas dziewięciomiesięcznej wojny secesyjnej między dawnym Wschodnim i Zachodnim Pakistanem w 1971 r., w której poległo od 300 000 do 3 milionów osób, a około 200 000 kobiet zostało zgwałconych;
- C. mając na uwadze, że po 40 latach trauma jednego z najpoważniejszych masowych morderstw w historii nadal kładzie się cieniem na życiu wielu obywateli Bangladeszu, którym postępowanie sądowe ma stworzyć ważną okazję do uznania i wynagrodzenia ich cierpień;
- D. mając na uwadze, że w dniu 21 stycznia 2013 r. trybunał ds. zbrodni międzynarodowych ogłosił wyrok przeciwko Abdulowi Kalamowi Azadowi za zbrodnie przeciwko ludzkości popełnione podczas wojny o niepodległość w 1971 r. i w procesie prowadzonym in absentia skazał go na śmierć;
- E. mając na uwadze, że w dniu 5 lutego 2013 r. trybunał ds. zbrodni międzynarodowych skazał Abdula Qadera Mollaha na dożywotnie więzienie, co wywołało emocjonalne, ale raczej pokojowe protesty głównie młodych ludzi na skrzyżowaniu Shahbag w Dhace; mając na uwadze, że tzw. Ruch Shahbag wzywał do orzeczenia w wyroku kary śmierci, a także domagał się społeczeństwa i polityki wolnych od ekstremizmu religijnego;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0027.

⁽²⁾ Dz.U. C 187 E z 24.7.2008, s. 240.

⁽³⁾ Dz.U. C 294 E z 3.12.2009, s. 77.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 118 z 27.4.2001, s. 48.

Czwartek, 14 marca 2013 r.

- F. mając na uwadze, że w następstwie protestów rząd zmienił akt o trybunale ds. zbrodni międzynarodowych z 1973 r., wprowadzając przepis umożliwiający powodom apelację przeciwko wyrokowi wydanemu przez trybunał; mając na uwadze, że tym samym orzeczenie przeciwko Abdulowi Qaderowi Mollahowi może zostać zmienione na wyrok śmierci; mając na uwadze, że ta forma prawa działającego wstecz narusza zasady uczciwego procesu, podważa legalność pracy trybunału ds. zbrodni międzynarodowych i łamie zakaz powtórnego pociągania do odpowiedzialności (*ne bis in idem*) przewidziany w prawie międzynarodowym, a także zapisany w art. 14 ust. 7 Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych, którego Bangladesz jest stroną;
- G. mając na uwadze, że różni przywódcy rządzącej partii Liga Awami, w tym minister spraw wewnętrznych, poparli żądania Ruchu Shahbag, proponując zakazanie działalności partii Jamaat-e-Islami i zamknięcie placówek medialnych związanych z tą partią;
- H. mając na uwadze, że w dniu 28 lutego 2013 r. trybunał ds. zbrodni międzynarodowych ogłosił decyzję o skazaniu wiceprzewodniczącego partii Jamaat-e-Islami Delwara Hossaina Sayeediego na śmierć pod zarzutem prześladowania mniejszości hinduskiej;
- I. mając na uwadze, że w następstwie tego ostatniego werdyktu sytuacja uległa pogorszeniu, a gwałtowne protesty zwolenników partii Jamaat-e-Islami przeciwko wyrokowi doprowadziły do śmierci ponad 60 osób; mając na uwadze, że według informacji przekazanych przez organizacje pozarządowe policja w odpowiedzi na ataki członków i zwolenników partii Jamaat-e-Islami między innymi użyła ostrej amunicji;
- J. mając na uwadze, że napłynęły doniesienia o niedawnych atakach działaczy Jamaat i niektórych zwolenników Nacjonalistycznej Partii Bangladeszu na ponad 40 hinduskich świątyń, domostw i sklepów w całym Bangladeszu, w wyniku których setki osób zostało pozbawionych dachu nad głową; mając na uwadze, że mniejszość hinduska i inne mniejszości (jak społeczność Ahmadiyya) w Bangladeszu wielokrotnie znosiły okresy przemocy i prześladowań, zwłaszcza w czasie wojny o niepodległość w 1971 r. oraz po wyborach w 2001 r., oraz mając na uwadze, że w wyniku tego w latach 2001–2011 około 900 000 Hindusów opuściło Bangladesz;
- K. mając na uwadze, że w trybunale ds. zbrodni międzynarodowych toczą się postępowania sądowe w kilku innych sprawach i istnieje poważne ryzyko, że oskarżeni uznani zostaną winnymi i skazani na śmierć;
- L. mając na uwadze, że specjalny sprawozdawca ONZ ds. pozaprawnych, doraźnych i arbitralnych egzekucji i specjalny sprawozdawca ONZ ds. niezależności sędziów i prawników, a także organizacje praw człowieka wyraziły zaniepokojenie rzekomymi brakami trybunału, jeśli chodzi o uczciwy proces i sprawiedliwość procesową, zwłaszcza faktem, że jeden z procesów odbył się *in absentia*;
1. jest głęboko zaniepokojony niedawnym wybuchem przemocy w Bangladeszu w następstwie werdyktów trybunału ds. zbrodni międzynarodowych oraz wyraża żal z powodu ostatnich ofiar;
 2. składa wyrazy współczucia krewnym i znajomym zabitych i rannych w wyniku przemocy;
 3. uznaje potrzebę pojednania, sprawiedliwości i odpowiedzialności za zbrodnie popełnione podczas wojny o niepodległość w 1971 r.; podkreśla ważną rolę trybunału ds. zbrodni międzynarodowych w tej sprawie;
 4. ponownie wyraża swój zdecydowany sprzeciw wobec stosowania kary śmierci we wszystkich przypadkach i wszelkich okolicznościach;
 5. wzywa władze Bangladeszu do złagodzenia wszystkich wyroków śmierci, przyjęcia za podstawę pozytywnego faktu, że w 2012 r. nie dokonano żadnych egzekucji oraz wprowadzenia oficjalnego moratorium na egzekucje, które będzie stanowić pierwszy krok w kierunku zniesienia kary śmierci;
 6. ubolewa z powodu doniesień o nieprawidłowościach w funkcjonowaniu trybunału ds. zbrodni międzynarodowych, takich jak rzekome zastraszanie, prześladowanie i wymuszone zaginięcia świadków, a także dowody nielegalnej współpracy między sędziami, prokuratorami i rządem; nalega w szczególności na to, aby organy ścigania wzmocniły środki gwarantujące skuteczną ochronę świadków;
 7. wzywa rząd Bangladeszu, aby zapewnił ścisłe przestrzeganie przez trybunał ds. zbrodni międzynarodowych krajowych i międzynarodowych standardów wymiaru sprawiedliwości; podkreśla w tym kontekście gwarancje wolnego, uczciwego i przejrzystego procesu oraz prawo ofiar do ochrony, prawdy, sprawiedliwości i naprawy krzywd;
 8. wzywa rząd Bangladeszu do podwojenia wysiłków służących egzekwowaniu praworządności i porządku; przypomina o jego obowiązku honorowania zobowiązań międzynarodowych w dziedzinie praw człowieka;

Czwartek, 14 marca 2013 r.

9. zdecydowanie potępia przemoc, jakiej dopuścili się zwolennicy partii Jamaat-e-Islami i powiązanych partii przeciwko funkcjonariuszom organów ścigania, przeciwko tym, którzy popierali wyroki trybunału ds. zbrodni międzynarodowych, oraz przeciwko mniejszościom religijnym i etnicznym; zdecydowanie potępia każdą nieselektywną przemoc skierowaną przeciwko zwykłym obywatelom;
10. wyraża zaniepokojenie wysoką liczbą ofiar; wzywa rząd, by zobowiązał siły bezpieczeństwa do rygorystycznego przestrzegania obowiązku zachowania maksymalnej powściągliwości i unikania stosowania śmiercionośnej siły oraz do dokładnego zbadania przypadków śmierci wszystkich osób zabitych podczas demonstracji;
11. nalega na rząd Bangladeszu, aby dopilnował bezstronnego zbadania wszystkich zarzutów stosowania tortur i złego traktowania oraz postawienia przed sądem osób odpowiedzialnych za te czyny;
12. wzywa wszystkich przywódców politycznych w kraju do złagodzenia napięć politycznych, aby uniknąć dalszej przemocy, oraz do poinstruowania swoich zwolenników, by nie uczestniczyli w żadnych aktach przemocy; wzywa wszystkie partie polityczne w Bangladeszu do podjęcia dialogu;
13. wzywa prasę, by powstrzymała się od podżegania do konfrontacyjnej przemocy; wzywa rząd, by zapewnił dziennikarzom i redaktorom możliwość pokojowego wyrażania poglądów, bez prześladowań, zastraszania, aresztów lub tortur;
14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiej Służbie Działań Zewnętrznych, wiceprzewodniczącej Komisji/wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, specjalnemu przedstawicielowi UE ds. praw człowieka, rządowi i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, Radzie Praw Człowieka ONZ oraz rządowi i parlamentowi Bangladeszu.

P7_TA(2013)0101

Irak: sytuacja grup mniejszościowych, zwłaszcza irackich Turkmenów

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie Iraku: trudna sytuacja grup mniejszościowych, w tym irackich Turkmenów (2013/2562(RSP))

(2016/C 036/24)

Parlament Europejski,

- uwzględniając poprzednie rezolucje w sprawie Iraku, a w szczególności rezolucję z dnia 6 kwietnia 2006 r. w sprawie wspólnoty asyryjskiej ⁽¹⁾ oraz rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie ataków na wspólnoty chrześcijańskie ⁽²⁾,
- uwzględniając umowę o partnerstwie i współpracy zawartą między Unią Europejską i jej państwami członkowskimi a Republiką Iraku oraz mając na uwadze rezolucję z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie umowy o partnerstwie i współpracy między UE i Irakiem ⁽³⁾,
- uwzględniając wspólny dokument strategiczny Komisji Europejskiej dotyczący Iraku (2011-2013),
- uwzględniając oświadczenie Wiceprzewodniczącej Komisji/Wysokiej Przedstawiciel UE (VP/HR) Catherine Ashton z dnia 25 stycznia 2013 r. w sprawie ostatniej fali zamachów terrorystycznych w Iraku,
- uwzględniając oświadczenie VP/HR Catherine Ashton z dnia 24 stycznia 2013 r. w sprawie zbrodni popełnionej podczas pogrzebu w miejscowości Tuz Khurmatu,
- mając na uwadze międzynarodowe porozumienie „Compact” z Irakiem, podpisane w 2007 r. przez Sekretarza Generalnego ONZ Ban Ki-moona i premiera Iraku Nuriego al-Malikiego, zawierające zobowiązanie do chronienia słabych i ubogich grup ludzi przed nędzą i głodem,

⁽¹⁾ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, s. 322.

⁽²⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 115.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0022.